

[Bernhard Baunsgaard]

man har købt ejendomme. Den sædvanlige fremgangsmåde har været, når man spurgte på prisen på en gård, at svaret fra ejeren lød: »Det ved jeg ikke, men når handelen er overstået og jeg rejser, så skal der være så og så meget tilbage til mig, så kan I selv beregne købsprisen.« Jeg regner med, at det er sket på denne måde i Surløkkefamilie tilfælde.

Når jeg har sagt det, vil jeg gerne føje til: Surløkkefamilien bliver eksproprieret i 1978 og får erstatningen beregnet i 1978. De køber på det tidspunkt, hvor prisen på landbrugs-ejendomme topper. Det er det mest ulykkelige tidspunkt at slå sig ned i en ny ejendom på. De investerer også på et tidspunkt, hvor man er nødt til at investere overordentligt meget for at kunne få enderne til at mødes. Folketinget behandler netop landbrugsfamilier af denne karakter. Jeg gør opmærksom på, at efter de tal, jeg har set, vil, såfremt tallene holder, Surløkkefamilien formentlig få udbetalt 100.000 kr. som følge af loven om negativ indkomstskat. Vi ved, at der bliver åbnet mulighed for gældssanering, sådan at tyngende gæld, hvor der i øjeblikket betales 20 pct. eller mere måske, vil kunne afløses, og der gives støtte til rentebetalingen. Vi ved, at der bliver vedtaget i denne samling eller i næste samling en lov om en jordbank. Hvis man indregner dette, så håber jeg, at disse ting, som dette folketings i denne eller næste samling vedtager, under alle omstændigheder vil danne grundlag for – selv om det skulle vise sig, at der ikke er noget at bebrejde myndighederne i denne sag – at det skulle være muligt for Surløkkefamilien at fortsætte med at drive den landejendom, som de nu har.

Jeg kan kun sige, at man må bestemt have sympati for en familie, der kæmper så hårdt for at bevare et liv som landmandsfamilie.

For at der ikke skal være nogen tvivl: den radikale folketingsgruppe er parat til at stemme for lovforslaget, såfremt det kan sandsynliggøres, at der ikke er betalt efter lovens intention eller efter grundlovens ord. Jeg gentager: der skal ingen tvivl være om den radikale gruppes stilling til det, men det forudsætter en undersøgelse.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Ingen kan selvfølgelig tvinge hr. Bernhard Baunsgaard til at give udtryk for en klar stilling, og det skete heller ikke i dette tilfælde. Såfremt og hvis – det er det sædvanlige fra det radikale venstre.

Jeg vil gerne spørge hr. Bernhard Baunsgaard, som skal have sandsynliggjort en hel masse: hvor kunne hr. Bernhard Baunsgaard eller andre i 1978 købe en gård på 13 ha med gode bygninger til 715.000 kr. – det beløb, som hr. Bernhard Baunsgaard selv nævnte? Jeg kender ingen tilfælde. Hvor meget skal sandsynliggøres, før vi kan få et klart svar fra de radikale?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Dohrmann prøver igen på at tale om noget andet end det, sagen drejer sig om. Den drejer sig om, hvorvidt den lov, vi har om, at der skal ydes fuld erstatning i ekspropriationssager, er opfyldt. Den drejer sig ikke om, hvorvidt man kan købe et eller andet for den erstatning, man får udbetalt. Sådan har loven aldrig været. Sådan er grundloven ikke blevet fortolket i dansk lovgivning.

Det kan ikke hjælpe noget, at hr. Dohrmann siger, at jeg ikke udtaler mig klart. Det kunne vel ikke tænkes, at det slet ikke var mig, der udtalte mig uklart, men at hr. Dohrmann ikke kan opfatte, hvad der bliver sagt? Jeg skal gerne gentage: jeg er parat til at gå ind for dette lovforslag. Jeg ville endog gerne drøfte, hvis det kan sandsynliggøres, at andre heller ikke har fået fuld erstatning, at vi går endnu længere tilbage – og derved altså støtter de konservative – men det må sandsynliggøres, at denne familie, som er brugt som eksempel, ikke har fået en rimelig erstatning. Er det så svært at forstå? Jeg går ud fra, at den eneste, der ikke kan forstå det, må være hr. Dohrmann.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Må jeg så spørge hr. Bernhard Baunsgaard, for at gøre det helt klart: mener hr. Bernhard Baunsgaard ikke, at familier, der tvinges fra hus og hjem, bør have en erstatning så stor, at de kan etablere sig et andet sted uden at skulle lide økonomisk ruin, som det her er tilfældet?